

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

כל המשפחה מחוברת סביב הזרף של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 16 / פרשת ראה תשפ"ב

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילתי' באזורך:
052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף נ"ב:

"עשינו עצמינו כעורכי הדיינים"

הגמרא השבוע מספרת כי קרובו של רבי יוחנן נפטר והותיר אחריו אשה חולנית; יורשיו - בניו מאשתו הראשונה - נדרשו על ידה לממן את הוצאות רפואתה מממונו של בעלה. רבי יוחנן הציע לקרוביו לנקוט בטכסיס הלכתי שעל ידו ייפטר מהתשלום המופרז שדרשה. לאחר מכן התחרט רבי יוחנן, שהרי אמרו (אבות פ"א): "אל תעש עצמך כעורכי הדיינים", כלומר - אל תציע לחברך לטעון טענות כלשהן כדי שבאמצעותם יזכה כדין על חשבון חברו [אם כי יש אופנים שהדבר מותר].

ולמה? בכל דין תורה ישנם שני צדדים. לא הגון לדאוג לאחד על חשבון רעהו.

לפני שנים רבות התייסדה בירושלים חבורה סודית שמטרתה הייתה, שבאם אחד מחבריה יצטרך עזרה, כולם יירתמו לעזרתו. אנשי החבורה הציעו למגיד הירושלמי רבי בן ציון ידלר להצטרף עימם והוא חשב להסכים, מתוך שראה בחבורה זו אחוות-חברים מיוחדת. בטרם נתן הסכמתו התייעץ עם רבו המהרי"ל דיסקין, אלא שהמהרי"ל התנגד לכך והסביר: "אהבת הבריות משמעותה דאגה לכלל ואילו הללו דואגים רק לחברי קבוצתם".

איך זה קשור אלינו?

מצוות חסד היא דבר עצום, אולם היא דורשת רגישות; כשאנו מסייעים לאחד, אסור לנו להתעלם מרעהו. לסייע לשכן לבנות סוכה באישון לילה על חשבון שנתו של השכן האחר - לא ייתכן!.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף נ'.

"המבזבז אל יבזבז יותר מחומש, שמא יצטרך לבריות"

למדנו בגמרתנו השבוע שאסור לאדם לתת יותר מחומש מנכסיו לצדקה, שמא יתרושש כתוצאה מכך ויפול כנטל על הבריות.

הלכה זו מלמדתנו: יש ואדם חפץ להתרומם לגבהים, לנסוק בעבודת ה' על חשבון עצמו ומשפחתו, ואולם התורה "דרכיה דרכי נועם"; כחלק מעבודת ה' על האדם לבחון את יכולותיו - לא לכלות ממונו לצדקה ולא להתפלל שעות ארוכות על חשבון בריאות נפשו.

הצדיק הירושלמי רבי זלמן וייספיש, בנו של הגאון הנודע רבי דוד בהר"ן, היה פרוש בתכלית מהעולם הזה; התענה משבת לשבת, לבש בגדים קלים בחורף וסיגף את נפשו. בפטירתו הספידו הגאון מלובלין, רבי אליהו קלצקין, וכה אמר: "ר' זלמן חסיד שבחסידים היה, צדיק שבצדיקים, אבל גזלן!"] הוא גזל את גופו, האכסניה לנשמתו, הוא עשק אותו מהמגיע לו". משתתפי הלוויה היו המומים מההספד המשונה, אך הגאון מלובלין הסביר לאחר מכן את טעם מנהגו: "כשראיתי שמדברים בגדלותו הנשגבה של הנפטר, חששתי שמא יהיה מי שינסה לחקותו, אי לכך השמעתני ביקורת מוסית, כדי שמי שאינו בדרגתו לא יחקהו".

איך זה קשור אלינו?

כאשר הימים הנוראים בפתח, כולנו רוצים להשתנות ברגע... אך חשוב שנשים לב ליכולותינו - זהו המפתח לקבלה אמיתית שתחזיק מעמד ותביאנו להתקדמות רצינית...

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף מ"ט.

"לא קשיא הא בחיורי הא באוכמי"

על תופעה מעניינת קוראים אנו בגמרתנו השבוע; הגזלים הבוקעים מביצייהם של העורבים השחורים יוצאים כשהם לבנים, דבר זה גורם להוריהם לשונאם ולהימנע מלספק להם מזון. ברחמי מוציא הקב"ה לקינם יתושים ומהם הם ניזונים עד שכאשר נוצותיהם משחירות, חוזרים הוריהם ומכירים בהם.

"הצבע אינו קובע" - קובעת האמת הנצחית; "כל ישראל אחים!". למרות זאת לעתים אנו 'מסמנים' בני אדם רק לפי משפחתם, לפי מוצאם, שוכחים כי אחים אנחנו ואין מקום לשנאה בינינו.

משל חסידי מספר על אותו חוכר שהושלך לכלא אחר שלא שילם חובו לפריץ. הפריץ שהחליט להתעלל בו הודיע לו כי בקרוב ילבישוהו פרוות דוב, יעלוהו לבמה ויאלצוהו להתעמת עם דוב אמיתי. ביום המיועד הוצב על הבמה, ולעברו התקרב מתנודד דוב אימתני לקול צהלת ההמון. החוכר הנואש זעק "שמע ישראל...", לתדהמתו השלים ה'דוב' שמולו: "ה' אלוקיני ה' אחד...".

לעתים סבור האדם כי 'דוב' מאיים ניצב מולו, אך התבוננות מעמיקה תברר לו את האמת - יהודי יקר לפניך, ואך בטעות הפכת אותו לדוב.

איך זה קשור אלינו?

נפיל את המחיצות ולא ניתן מקום לפלגנות! עדות, קהילות, קבוצות? כולנו בני איש אחד אנחנו, בניו של מלך מלכי המלכים!.